

Taip, savu laiku viskas ateina... Kaip nuojauta, kaip amžiaus ir metų pajautimai – savijauta, sveikata, šypsena, jautrumas, abejonė ar didelė didelė viltis, taip vis savu laiku gimsta norai, svajonės ir palaipsniui esame, gyvename tame... Ir tai pavadiname gyvenimu.

O atrodo, kad dar visai nieko nenufiko, nenuveikiau: bet.., tu vis dar augi, arba vis dar patiri sunkumus, arba vis dar negali apsispręsti, arba dar nesiryžti permainsoms, arba nepaliaujamai darbuojiesi... Viskas panašiai kaip vakar.

O tavyje? Tavo viduje ar vyksta pokytis? Gal jau įvyko! Tas gyvenimo pajautimo ir noro būti žmogumi su žmonėmis momentas? Tai labai panašu į buvimą savo namuose, savo šeimoje su savais, – toks bažnyčios-namų pojūtis.

Ateina viskam laikas – visada ateina. Jis visada pirma eina. Tik mes turbūt kažkur per ilgai užsibūnam, ar pamirštam tai, kas yra tikrai svarbu ir kas tikrai nutiks, kad: „viskas bus gerai, ir tai – savu laiku“.

Taip, savu laiku viskas ateina... Ir pajunti, kad kažką padarei, kad akis į akį priėmei gyvenimo pasiūlytą iššūkį! Taip, tu tikrai kažką stebuklingo vis darai. Tik nepamiršk, prašau. Tu įrankis Kūrėjo rankoj! Jauti Jo ranką, tos rankos nuveiktus darbus, Jo norą, mintį.. Ir vis save, – Kūrėjo panaudojamą... Ir ačiū Jam, vieninteliam Kūrėjui! Ir tiems, kurie šalia vis einam tuo pačiu keliu.

Galbūt dabar yra momentas... Kai supranti, kad gyveni, ir visa tai – gal tik pradžia naujai gyvent?.. Kaip džiaugsmo nuojauta, kaip pirmas tikras juokas ar gimusi viltis, kad viskas bus gerai, ir net labai gerai! Nes – esu Kūrėjo rankoj.

*“Dievas Kristuje sutaukino su
savimi pasaulį
ir patikėjo mums
sutaikinimo žinią.”*

2 Kor 5, 19

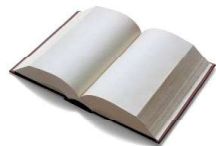

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Sir 35, 15b–17. 20–22a; Ps 33, 2–3. 17–19. 23; 2 Tim 4, 6–8. 16–18

Psalms atliepas

Štai vargšas šaukės, ir Viešpats išklausė.

Evangelija pagal Luką (18, 9–14)

Anuo metu, kai kuriems žmonėms, kurie pasitikėjo savo teisumu, o kitus niekino, Jėzus pasakė palyginimą: „Du žmonės atėjo į šventyklą melstis. Vienas buvo fariziejus, o kitas muitininkas. Fariziejus atsistojęs taip sau vienas meldėsi: 'Dėkoju tau, Dieve, kad nesu toks, kaip kiti žmonės – plėšikai, sukčiai, svetimautojai – arba kaip šis va muitininkas. Aš pasninkauju du kartus per savaitę, atiduodu dešimtinę iš visko, ką įsigyju'. O muitininkas stovėjo atokiai ir nedrįso nė akių pakelti į dangų, tik mušėsi į krūtinę, maldaudamas: 'Dieve, būk gailestingas man nusidėjėliui!' Sakau jums: šitas nuėjo į namus nuteisintas, ne anas. Kiekvienas, kuris save aukština, bus pažemintas, o kuris save žemina, bus išaukštintas“.

Evangelijos komentaras:

Asmeninis teisumas mums dažnai paspendžia didelius spąstus – kai žmogus akcentuoja vien savo gerąsias savybes ir jomis pateisina tai, kas jame yra blogai, arba visai net nesistengia žiūrėti į blogį, kuris yra širdyje. Tokiu atveju tas asmeninis teisumas žmogų uždaro savyje ir žmogus tampa sau pakankamas, nėra to, kas jį augintų ar atvertų tikrai tiesai akis. „Aš esu juk labai geras, jei save lyginu su savimi pačiu arba tais, kurie yra už mane blogesni.“

Tas asmeninis teisumas, apie kurį Jėzus kalba, yra labai gajus ir mūsų Bažnyčioje. Žmogus dažnai būna įsitikinęs, kad, atlikdamas tam tikrus veiksmus arba tai, ką reikia, – jo manymu, jau laimi amžiną gyvenimą. Supainiojami tikslai su priemonėmis. Pavyzdžiui, teko sutikti nemažai žmonių, kurie gyvena aktyvų sakramentinį gyvenimą, bet eiti sakramentų jiems yra tikslas, kurio jie siekia. O daugiau, tai yra, kad per priimtus sakramentus galėtų labiau pažinti Dievą, asmeniškai prie Jo prisiglausti, to visai nesiekia. Nėra asmeninės bendrystės su Dievu, yra tik funkcinis santykis. Manau, kad tai iš tokio trumpo supratimo, tarsi Dievui žmogus ne kaip vaikas, bet tik kaip tuščias vienetas, tarsi žmogus vertas pagal tai, koks yra. Jei mes vieni į kitus taip žiūrime, ir vieni kitus pagal tokį kurpalių vertiname, tai žinokime – Kūrėjo žvilgsnis yra kitoks. Jam toks žaidimas beprasmis ir panašus į visišką tuštybę...

Šiame palyginime labai gražiai Dievas atskleidžia savo požiūrį į žmogų. Paraidžiui žiūrint, fariziejus yra geras žmogus, kuris dėl savo darbų vertas amžinojo gyvenimo. O muitininkas yra visiškai priešingybė. Dievas apverčia viską aukštin kojomis. Kodėl? Pirmiausia todėl, kad Dievas nori dovanoti mums išganymą, jog mes dėkotume Jam už viską, o ne girtume Jo akivaizdoje savo darbus. Dievas čia mums parodo, kaip Jis nori mums išlieti savo gailestingumą ir visa, ko Jis nori, tai kad Jį priimtumė atverta širdimi. Muitininkas buvo nuteisintas ne dėl savo darbų, bet todėl, kad Dievas rado, kur jame galėjo išlieti savo gailestingumą, nes muitininkas atvėrė savo skurdą, savo širdį, kurioje buvo apstu vietos. O fariziejus nepriėmė Dievo gailestingumo, nes jo širdis buvo kupina gyriaus sau ir savo darbams, kuriais jis tikėjo ir pasitikėjo labiau nei Dievu.

Labai meistriškai iškeliamą dilemą tarp tikrojo ir tariamo teisumo. Kaskart skaitant šią Evangelijos vietą, vidujai ima atrodyti, jog esu tame pasakojime. Perskaitęs vis pasijaučiu tarsi būčiau po padidinamuoju stiklu, pro kurį Dievas mato ir supranta kiekvieną mano maldos mintį bei judesį. Po to mintys ima krypti prie kitų žmonių, kuriuos tenka sutikti. Ir tuomet eilinį kartą sau pasitvirtinu neeilinė tiesą: „Niekada galutinai nespręsk apie žmogų, pagal jo išorinius veiksmus, o ypač tuomet, kai to žmogaus visai nepažįsti.“ Taip, žmogų gerai pažįsta tik Dievas, o ne mes.

Malda ir puikybė negali būti suderinamos. Jei šitaip elgiamės, tai kenkiame vien sau, o ne kam kitam. Tad prašykime tikro nuoširdumo, tikros išminties. Priešingu atveju, nuteisinimas gali mus aplenksti ir palikti dvasios skurde, kurio ir taip aplinkui daug.

Dėkingumo stebuklai

Kaip mokintis dėkingumo?

Vienas populiariausių ir galbūt veiksmingiausių būdų mokantis dėkingumo yra dėkingumo dienoraščio rašymas. Tam tiks bet koks bloknotas, sąsiuvinis ar knygutė, į kurią kasdien galėsite surašyti 3-10 dalykų, kurie jums nutiko tądien ir už kuriuos jūs jaučiatės dėkingi. Iš patirties sakau, kad geriau, jog jūsų dėkingumo dienoraštis jums atrodytų gražiai. Nepagailėkite kelių litų nusipirkti iš tiesų patinkantį bloknotą, kurį kasdien imti į rankas būtų tikrai malonu. Galite ir paprastą sąsiuvinį patys papuošti norimom aplikacijom. Svarbu, kad šis daiktas būtų jums mielas. Tai tikrai pakelia motyvaciją nepatingėti skirti jam laiko. Galite rašyti rytais, jei turite laiko, arba vakarais, prieš eidami miegoti. Vakarinis rašymas yra kiek įprastesnis, nes rytais paprastai žmonės neturi laiko. Nepamirškite, kad rašydami vakarais jūs pagerinsite ir savo miegą.

Kitas būdas išreikšti dėkingumą yra dėkingumo laiškas. Jei į savo dienoraštį įrašėte žmonių, kuriems jaučiatės dėkingi, ar bent apie juos pagalvojote, nepatingėkite parašyti jiems laiško. Ne kiekvienam yra lengva pradžioje į akis sakyti atvirus šiltus žodžius, todėl rašymas gali labai pagelbėti. Rašydami laišką jūs apgalvosite savo žodžius, būsite labiau patenkinti savo dėkingumo išraiškos frazėmis. Nesvarbu, ar tai darysite ant popieriaus, ar naudositės elektroniniu paštu. Svarbu, kad nepamirštumėte laiško išsiųsti. Nors psichologai sako, kad daugiausia naudos gautumėt susitikę su adresu ir perskaitę jam savo laišką gyvai.

Jei mėgstate rankdarbius, galite pasidaryti dėkingumo apyrankę. Nusipirkite ar susiraskite jums patinkančių karoliukų, kurių kiekvienas turės tam tikrą simbolinę reikšmę jums. Pavyzdžiui, širdelės formos stiklinį karoliuką susiekite su meile ir artimu žmogumi savo gyvenime ir įtraukite į apyrankę. Karoliukas su pinigų ženklu jums gali būti dėkingumo už turimą materialinę gerovę simbolis. Beje, visai nebūtinai karoliukai turi būti širdelės ar dolerio formos. Bet koks karoliukas tiks, jei tik jūs jį susiesite su asmeniniais dalykais, už kuriuos dėkojate. Galite asociacijas kurti ne pagal formas, o pagal spalvas. Nešiodami tokią originalią dėkingumo apyrankę jūs kasdien prisiminsite, už ką jaučiatės dėkingi.

Jei laiškas ar apyrankė atrodo per daug sudėtingi, tiesiog sakykite ačiū žmonėms, su kuriais bendraujate. Pasistenkite, kad tai būtų sakoma ne tik tada, kai jus kas nors praleido pirmą pro duris. Raskite progų nuoširdžiai padėkoti dažniau. Jus kažkas palaikė, kai buvote nusiminę, pasakykite žmogui ačiū už tai. Kažkas davė gerą patarimą, būtinai padėkokite. Jei jaučiatės dėkingi tiems, kurių šiuo metu nėra šalia, nepatingėkite paimti telefono ir jiems paskambinti. Taip ne tik praskaidrinsite draugo, bet ir savo dieną. Atminkite, kad žmonės yra svarbūs ir kad jie negali skaityti jūsų minčių.

Jei kartais patys gaunate padėkos atvirukų ar raštelių, ar smulkių dovanėlių, dovanotų jums su dėkingumu, galite jas segti ant sienos. Įsirengę prie savo rašomojo stalo (namuose ar darbe) lentą, kurioje kabinsite visus gautus padėkos žodžius, jūs kaskart nusišypsosite, kai jūsų akys užklius už jūsų dėkingumo lentos.

Padėkokime ir už „blogus“ dalykus savo gyvenime. Nepamirškime, kad visada yra du būdai žiūrėti į bet kokią situaciją. Kai nutinka dalykai, kurie neįėjo į mūsų planą, mes jaučiame stresą, liūdime, manome, kad situacija sudėtinga. Bet išmokime prisiminti, kad kiekvienas dalykas ar įvykis turi ir teigiamą pusę. Išmokime ją atrasti. Dėkingumas padeda džiaugtis gyvenimu, kai žmogus išmoksta teisingai žiūrėti į tai, kas vyksta jo gyvenime. Kai dalykai nesikloja taip, kaip jums norėtųsi, svarbu nepamiršti sau kartoti, kad viskas, kas vyksta, vyksta tik į gera. Stenkitės įžvelgti privalumus net ir nesėkmėse. Kai nutinka nelaimė, būtinai paklauskite savęs: „Kas šitame dalyke yra gero?“, „Ko aš galėčiau pasimokyti iš šios situacijos?“, „Kokios naudos iš šios nesėkmės aš galėčiau gauti?“. Šiandien pat, kad ir kas jūsų gyvenime būtų įvykę, pasistenkite pajusti dėkingumą. Nelaukite, kol tam atsiras teigiamų priežasčių. Pradėję dėkoti ir už neigiamas, jūs pamatysite, kad šių pamažu lieka vis mažiau.

DIDIS ĮVYKIS! Šlienavos bažnyčios rekonstrukcijos (perstatymo), kertinio akmens laiminimas ir statybos pradžios šventimas

Šiandien, spalio 26 d., švenčiant sekmadienio 13 val. Eucharistiją, Šlienavos parapijoje ir bažnyčioje vyksta labai išskirtinis, istorinio įvykio šventimas.

Perstatant Šlienavos bažnyčią, baigus pirmąjį etapą – išardymo, buvusios bažnyčios išmontavimo, griovimo darbus, – pradėjome ir būsimosios bažnyčios statymo darbus. Šiuo metu jau esame išbetonavę pamatams poliūs; Algis, Darius ir Kaziukas ateinančiomis dienas išbetonuos ir jau baigtus ruošti naujosios bažnyčios pamatus.

Šiandien, Eucharistijoje dalyvaujant mūsų vyskupijos vyskupui Rimantui Norvilai, architektui Vytautui Antanui Budvyčiui, statybos vadovui Andriui Naginevičiui, taip pat ir Kauno rajono savivaldybės merui Valerijui Makūnui, vicemerui Antanui Nesteckiui, seniūnei Jolitai Andrulytei bei visiems kitiems tarnautojams bei parapijia, pačia bažnyčia besirūpinantiems žmonėms, – visiems kartu prašant Dievo palaiminimo statymo darbams – bus padėtas, Dievo palaimintas, Šlienavos bažnyčios kertinis akmuo. Apie tai atefities kartoms, altoriaus statymo vietoje, žemėje, žalvario kapsulėje, paliksime ir įrašą, ant kurio uždėsime ir kertinį Šlienavos bažnyčios akmenį.

Artėjančios Visų Šventųjų šventė ir Mirusiųjų minėjimo diena

Lapkričio 1 d. (šeštadienis), švęsime Visų šventųjų šventę, – sveikinsime šventuosius ir pasidžiaugsime jų pagalba iš Dangaus. Eucharistijos šventimui susirinkime: Šlienavos bažnyčioje – 9 val., o Viršužiglio bažnyčioje – 11 val. O vakare, 18 val., Šlienavos bažnyčioje, švęsime Eucharistiją **su sergančiais, kartu švenčiant ir Ligonio sakramentą**. Palaikysime juos ir linkėsime sveikatos visiems sergantiems bei vyresnio amžiaus žmonėms, kad jie sveiktų ir stiprėtų.

Lapkričio 2 d. (sekmadienis), švęsdami sekmadienio Eucharistiją, minėsime ir išėjusiųjų į Amžinybę dieną – Vėlines. Prisiminsime saviškius ir visus žmones, esančius Amžinybėje, pabūsime su jais, juos užtardami ir su jais pačiais pasikalbėdami. Eucharistiją švęsime įprasta sekmadienine tvarka: Šlienavos bažnyčioje – 9 ir 13 val., o Viršužiglio bažnyčioje – 11 val.

Prisiminkime DOSNUMO KREPŠELĮ!

Jau kuris laikas esame be *Dosnumo krepšelių*... Bet turbūt tai darome asmeniškai. Tokia dovana sunkiau gyvenantiems, kad ir vienkartinė, – yra didelė. Pagalvokime apie tai... Ir vėl atnaujinkime šią mūsų gerumo akciją. Bažnytinė organizacija "Caritas" vėl mus kviečia į šią akciją.

Bažnyčiose rasime tam ir popierinių *Dosnumo krepšelių*.

Juos pasinaudokime paruošdami ilgesniam naudojimui tinkamais maisto produktais ar kitais kasdienio naudojimo reikmenims, ir tokį savą dovanos krepšelį padovanokime tam ar tiems, kuriems norime ir jaučiame, kad tam žmogui ar žmonėms tai reikalinga.

Jei nežinote kam tokią dovaną padaryti, tuomet atneškite šį *Dosnumo krepšelį* į bažnyčią, ar paduokite klebonui, kuris perduos žmogui ar žmonėms, kuriems Jūsų dovanos tikrai reikia.

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Įm. kodas: 191289430,
Banko sąskaitos Nr.: LT367300010002243406.

Viršužiglio A. Panemunės parapijos filija. Įm. kodas: 192065766.

Banko sąskaitos Nr.: LT52401004100290040.

Tel.: 0 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com. Šį leidinį paruošė kun. Rimas.